

Meie kokkutulek

Meie kokkutulek tänavõu möödus Jumala õnnistuste tähe all. Oli vist palju palvetatud nende koosolekute pärast. Juba esimeseks koosolekuks, mis peeti keskpäeval, 26. mail kell 8 hommikul, oli nägus Tartu palvela täitunud osavõtjast. Teiste hulgas oli näha pruunispõlenud nägudega tugevaid maainimesi. Teg oli ju loodus ka maarahvale. Kevadised küllvid olid lõppenud ja heinaaeg oli alles ees, seepärast oli maainimesi kogunenud üsna rohkesti. Kohal oli esindajaid isegi kaugematest kodumaa nurgadest. Palju oli Võhma-Eestist ja Tallinnast.

Sardumuses kuulati avalikoosolekul wend Danieli tõsiseid sõnu kristlikust elust. Paljud palvetasid lõpul. Juba kobe kokkutuleku algul on tunda õnnistuste õhkkonda. Ja lootus Jumala ligi-olekule täitubki. Eriti õnnistusrikkaks kujunesid piiblitunnid, mida juhtisid diivisjonist wend L. L. Babienko ja Soomest liidu esimees wend Wäino Rõhtanen. Wend Babienko oma tulise esinemisega ja selge mõttekäiguga tõi esile piiblitist jällegi palju uut. Glawalt ja weentvalt tõi ta filme ette usulugude. Peale selle käsitas ta mitmel koosolekul üht meie peatõde — pühapaiga küsimust. Wend Rõhtanen südamlikuna, nagu kõik soome willed, loputas oma kõnedes inimese siiseilmale, tuues ette palju sügawaid põhimõtteid uuest elust ja Jumala armastusest. Tema kaju naeratawana ja lahkena püüis vist paljudel kaua meeles.

Peakoosoleku istungid möödusid täis tööd ja saadikud wõtsid elawalt osa kõigi küsimuste arutamistest. Paistis silma usaldus walitud juhatajate ja nõukogude vastu. Suurwiga jälgiti uusi ettepanekuid ja wõeti sõna asja igakülgselt mõistmisest. Wõeti vastu rida tähtsaid otsusi usuelu edustamiseks koguduses. Wõeti vastu põhikirja täiendamise otsus. Kõik ettepanekud nõukogude poolt teenisid usalduse ja wõeti vastu ühel hääl.

Peakoosoleku ilusaks otsuseks on tänu Jumalale. Meie ei suuda oma tänu Jumalale väljendada sõnades ega hulga, me wõime jeda ainult tunda, tähendas Liidu esimees selle otsuse juures.

Teised otsused meie töö eduks ja elu korraldamiseks leidsid elawat wastukaja saadikute hulgas ja neid lubati kogudustes ellu wiia. Muu hulgas soowiti, et awaldataks juhtnõore teowiskikkude toitude kohta.

Walimised leidsid saadikute üksmeelse kiinnituse. Liidu esimees wend Mägi on teeninud usalduse ja

poolehoidu. Kõigile oli armas noore ewangelisti wend Schöni walimine osakondade juhiks.

Kirjandus-lao juhataja wend M. Bärengrub on töötanud kirjanduse alal juba 20 aastat, on juhtinud oma ala teadlikult ja hoolsalt, mille eest talle püstitõusmisega awaldataks tunnustust.

Meie wanem tööline wend Klement on töötanud juba 27 aastat hingedewõitmisetöös ja määrati nüüd peakoosoleku otsusega tegewast tööst auametisse. Awaldati soowi, et tema asemele saaksime ka uusi töölisi. See soow ka täitus, kuna saime neli uut ewangelisti ja kolm piiblitöölisi. Jumal kaswatab oma tööd.

Regu päewa keskwaate koosolekute järele saadi mahti ka õppida laule. Ühendatud koore juhtisid wendad Saarnik ja Lumi. Lauludega ilustati paljusid koosolekuid, mis teenisid kiitust ka meie wäliskõlalistelt. Ka ewangeeliumi-töölisest koosneva meeskoor esines lauluga.

Konworentsi tööde keskel tekkis ilmastikus muudatus. Tuul tõi wihmapilwi, mis niisutasid maad, ühtlasi järgnes ka külm. See walmistas natuke meeleshärma wäljast sisseõitnud kaaswõttelejatele, kes õbbisid kütmata ruumides. Waatamata sellele kannatati kõike meeleldi, et aga wõida maitsta waimulikku wooga.

Nii möödusid kiiresti päewad ja peagi saabus hingamispäew. Saks puhuks oli üiritud mahukas teatrihoone. Waatamata suurele ruumale, näis ka see jääwat kitsaks. Ühises suures klassis wõeti läbi õpitaw aine. Järgnevas liigutatavas jutluses käsitas wend Rõhtanen suurt mõtet: Jumala armastus. Jumal tarwitab mitmeid teid, isegi walu ja hädasid, et tunda anda inimestele oma armastust.

Palju oli juba maitstud õnnistusi, ja läbielude koosolekul wõisid kõik oma südame weel kord wälja puistata. Töölisestega alates tõusid paljud ja paljud, et tulla Jumalale tunnistust ja uuesti pühenduda tema hoole. Kõik see tunnistas suurtest läbieludest taewa Kuningaga.

Lahkumiskoosolekul ütlesid lahkumissõnad wendad Mägi, Babienko ja Rõhtanen, ja siis laulsime ühiselt ilusa laulu: „Warsti taewakodus oleme.“ Seda ilusat laulu on lauldud nii General Konworentsi kui ka diivisjoni lõpukoosolekul. Hinge jääwad weel kauaks helisema sõnad: „Üksteist näeme seal, kui on waitind tormi hääl, warsti taewakodus oleme.“

Usujulgus

T. T. Babienko kõne

Loeme Kol. 1, 12—15. „Ja tänades, kes meid on teinud kõlbavaks, et meil pidi osa olema püha rahva pärandusest valguse sees, kes meid on päästnud pimeduse võimusest ja on meid saatnud oma armisa poja kuringriiki, mille sees meil on lunastamine tema vere läbi, see on pattude andeksandmine.“

Kui me loeme pühakirjast mingit kirjakohta, siis peame selle üle hästi järele mõtlema, et leida, mis selles on öeldud ja millised waimulikud warad seal peituvad. Mis ma siin lugesin, see on kõige kallim ja aulisem kirjakoht. Need sõnad räägivad warandusest, mis meil kui usklikel on Jeesuse Kristuse sees. Need räägivad warandusest, mille Kristus andis langenud maailmale. Siin on Issand ilmutanud oma lunastuseplaani. Meid ei päästa paljas õpetus, meid ei päästa mingid eeskirjad, waid meid päästis Jumala Poeg oma wera. Ma küsin teilt otsekoheselt: Kas teie olete saanud päästmise Jeesuse Kristuse ja usu läbi? Kas meie oleme usu läbi kindlad arapääsmises?

Uust õndsaks saada, see mõte kipub tänapäeval ära kaduma. Warem inimesed uskusid kindlamini. Nüüd nagu on soov õndsaks saada oma hea elu, oma tegude läbi. Ja sa wõid küll palju tette saada oma jõu läbi, sa wõid muretseada leiva, riide ja koha elamiseks. Aga ükskõik kui palju sa teed oma hinge õnnistuseks, sa ei saa seda oma tegude läbi, waid see tuleb usu läbi.

Kas me wõime täna ütelda, et elame ja oleme pääsnud Kristusesse usu läbi? Kas on see meie kindel weeme? Kuidas on meiega lugu? Kas peame ainult usutustumistust päästmise tingimuseks? Paljas usutustumine ei saa meile taewast lahti teha ega meid patust päästa. Ainult usk Jumalasse ja tema töotustesse toob meile õndsuse.

Algul juba lugesime, mis Jumal on teinud meie jaoks. Meie arapääsmiseks on tarwis kaht asja: 1) Jumal tahab meid ära päästa wõdi lepitada ja 2) Jumal tahab teha meid täiuslikuks ja pühaks, et seista tema ees. Jumal on juuteline seda tegema. Ta saatis oma Poja maailma enesega ära lepitama. Aralepitamiseks on juba sammud astutud. Me loeme Room. 5, 9. 10: „Seepärast peab meid, kes me nüüd tema vere läbi oleme õigeks saanud, palju enam tema läbi päästetama wihast, sest palju enam peab meid tema elu läbi päästetama, et me ju oleme lepitatud.“

Kristus tõi lepituse. Paulus tahab seda äralepitust dieti selgeks teha. Loeme weel 2. Kor. 5, 19: „Sest et Jumal oli Kristuse sees ja lepitask maailma enesega ära ega arwanud meie üleastu-

missi süüiks, ja on meie sisse pannud oma aralepitamise sõna.“ Jumal on maailmaga teinud lepituse. Meile tuli lepitus juba enne meie olemist, enne sündimist. Paljud ei mõista seda tõe. Kas te ei ole on Jumal selle tõe arwanud, kas te wõite rõõmustada selle tõe üle, kas see on saanud teie suurimaks rikkuseks, mille eest olete walmis kõike ära andma, kui see on tarwis? Ta tõi aralepituse maailmale. Ta wõttis enese peale maailma pattu. Kas usume seda tõe? Kas oleme saanud selle läbi Kristuse omaks? Kuidas on lugu teiega? Ehk tahate õndsaks saada oma heade tegude läbi? Mitte nii! Aralepitus sündis sõlगतal. Siis Kristus otustas wõtta meie pattu enese peale.

Mis tuleb siis meil teha? Mitte midagi! Meil tuleb ainult uskuda, siis see aralepitus saab meie aralepituseks. Meie peame wastu wõtma need lepituse sõnad ja tänama Jumalat selle lepituse eest ning rõõmuga edasi minema. Oh et me mõistaksime, et meie arapääsmine ei ole mitte tegude läbi, waid usu läbi. Arapääsmine on tema anne. Kas olete selle tõe wastu wõtnud, millest olen siin rääkinud, nimelt õndsaks saamine on usu läbi. Katsume seda mõista. Mis arwate teie minust siis, kui ma tahaks õndsaks saada oma tegude läbi. Kui ma tahaks õndsaks saada oma te-

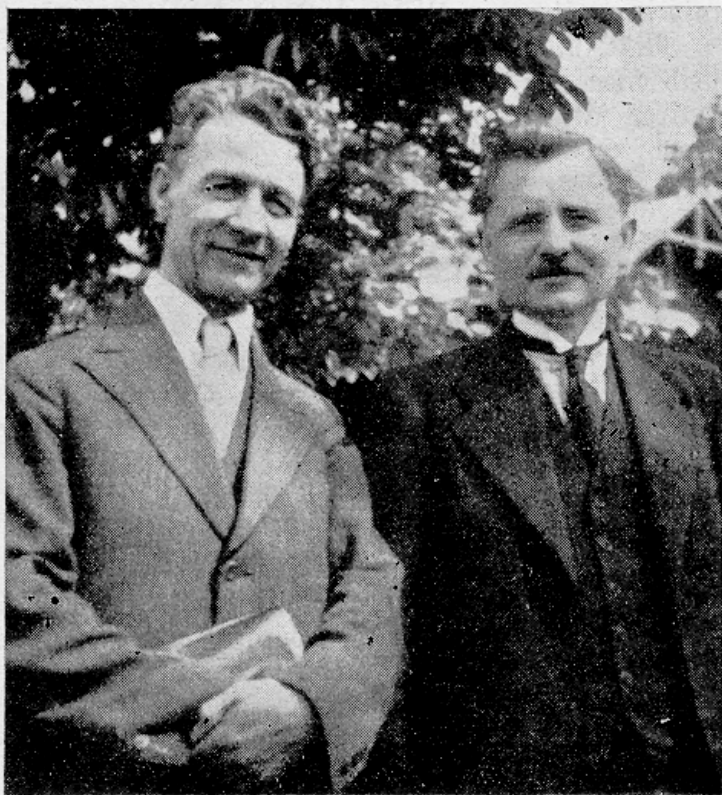

Wilde konverentsist. Ülal: Viidu esimees E. Mägi juhatamas koosolekut. All: Waade koosolijatele.

gude läbi, siis ma näitaks oma uskmatust. Issand on ärapäätmise korda saatnud juba siis, kui sind veel ei olnud. Kui ma päästmise kuulutusest aru saan ja usun seda, siis on see päästmise kuulutus minu jaoks. Kui ma kirjutan enesele ja teistele ette, mis teha, et õndsaks saada, siis ma ei usu Jumalat. Kas on siin keegi (kõneleja pöörab kuulajate poole), kes tahab tegude läbi õndsaks saada? Kui keegi on siin, kes seda tahab, sellele ütlen ma: Jäta maha oma uskmatu meel, ja ei saa midagi omaenda tegude läbi. Kas usume, et Kristus huri meie pattude eest. Jumal tegi seda. Meil on see läbi elu, meil on pattude andestuse pärast rahu, julgus ja rõõm. Mitte meie ei tee seda, vaid tema tegi. See oli tema lunastusplaani. Seepärast võime teda kiita ja tänada äralepitamise eest.

Uga kas sellega on lunastusplaani juba täide läinud? Temal on ka veel midagi muud teha meie jaoks. Mis on lunastusplaani lõpptulemus? Loeme Ev. 1, 4: „Nõnda kui tema on meid ära valitsemiseks enne maailma asutamist, et meie pidime olema pühad ja laitmatud tema ees armastuse sees.“ Nõnda siis, ta on meid ära valitsemiseks, et meid seada enese ette täielikkudena ja pühadena. Täna tahan neile küsimuse esitada, kes on juba kaua olnud koguduses: Kas olete juba õndsaks saanud? Te olete tahtnud oma tegude läbi õndsaks saada? Mida rohkem olete püüdnud, seda rohkem olete julgust kaotanud. Kes oma tegude läbi tahavad õndsaks saada, need elavad hirmu all, neil ei ole lootust, nad tunnevad raskust oma hinges.

Raugemad külalised — Väino Kohtanen ja L. L. Babienko.

Uga vaat, mis on kirjutatud, et laitmatult peab elama tema ees! Palju pühaid on meie keskel? Kes tunneb end püha olevat, see tõstku oma käsi üles. Miks käsi üles ei tõsteta? Ma taksin näha nende käsi, kes on juba pühad. Uga nii suurel koosolekul ei ole siis ühtki püha! On ju öeldud, et peame olema pühad ja ilma laitmata. Kui palju on siis neid, kes on laitmatud? Ühtegi! Millal siis saate laitmatuks ja pühaks! Kas siis kümne aasta jooksul ei ole veel pühaks saanud? Palju aastaid on veel tarvis? Mõned püüavad ja püüavad pühad olla ja viimati jäta tõe hoopis maha. Mis kasu oli siis tema oma tegudest? Ta ütleb: Ma katsusin ja püüdsin, aga nägin, et ei saa pühaks. Ta on püüdnud omast meelest väga hea olla, on ühte wigiga vihanud, aga samal ajal on kümme wigiga juure tulnud. Kes tahavad oma tegudega õndsaks saada, need kaotavad lootuse õndsaks saada. Nad tahavad ise ennast õndsaks teha, ja see ei lähe neil korda. Meie ei saa iseenele andeks anda. Kas inimene võib end õhku tõsta või end kanda. Niisama naljakas on, kui inimene tahab õnnis olla oma tegudega. Te ütlete, Pühakirjas on ju öeldud, et peab püha ja laitmata olema. Jaa, jaa! Tema on meid valinud, tema plaan on meid pühaks ja laitmatuks teha. See on tema plaan. Ta tegi õndsuse tee lahti. Kui me seda ära mõistaksime! Paulus ütleb Kol. 1, 21. 22: „Ja tema on teid, kes te ennemuiste kurjade tegude peale mõteldes olite võõrad ja vaenlased, nüüd ka ära lepitanud oma liha ihus hirmu läbi, et tema teid kui püha rahva ja ilma veata ja laitmata enese ette pidi seadma.“ Siin leiame lahenduse Jumala lunastusplaani küsimuse kohta. Tema on see, kes meid ära lepitas ja meid teeb pühaks. Kas Jumal on seda teinud? Meilt rõõvib julguse mõni pettus. Meie ei ole siis veel õppinud tundma Jumala teenet meie jaoks. Me lugeme, et Issand on teinud lepituse. Kas ta tegi seda? See sündis Kolgatal. Ta tegi seda armastusest meie vastu.

Siimesed murravad selle üle pead, kuidas võis Kristus neid ära lepitada. Selle maailma targad on mõelnud, kuni pea on lõhki läinud, ja siis ütelnud, et Jumal ei ole võinud ära lepitada. Kui pea on lõhki läinud, muidugi siis ei saa aru.

Küsimine, kuidas lill võis nullast tõusta? See kõik on Jumala teha. Mis ja murrad pead ega talha uskuda! Jumal lepitas ära. See on tema lunastusplaani. Tema ilmutas oma armastust. Näete, mis Jumal on teinud meie jaoks!

Meie lugeme, et Jumal on meid ära lepitanud. Milleks on ta seda teinud? Et enese ette seada! Ta tahab meid esitada veata ja laitmatutena. Ma usun, et Jumalal on võim seda teha, et mind enese ette seada pühana ja täielikuna. Kas Jumal võib seda teha? Ma küsin selleks, et te õieti aru saaksite. Jumala plaan on seda teha. Ta

viib selle plaani täide. Jumal ütleb, et tema oli see, kes seda tegi, kes läkitas oma Poja, et meid teha pühaks ja täielikuks. Kui te seda teate, siis kinnitage need töötused oma südames. Ma ütlen, vähe on usklike. On olnud küll 20 aastat koguduses, aga veel ei tea, et ärapäastmine on Jumala teha ja Jumal teeb seda. Ühvatage, et meie peame ka ikka midagi tegema. Ma toon näite. Ma luban oma pojale tunia jalgratta. Ma ütlen teemale, jää koju ja oota. Poeg on rõõmus, et isa toob jalgratta. Ta räägib seda ka naabripoistele, et isa toob. Ta kujutab, kuidas ta rattaga sõidab, milline see ratas on. Ta huhtub asjasse nii, nagu oleks ratas juba käes. Jumal soovib, et me rõõmustaksime nõnda oma päästmise üle. Aga seewastu me õhkame, kuidas ärapäastmisega küll saab, me huhtume nii, nagu Jumal oleks meid pannud õndsust wälja teenima. Oh, et me Jumala plaanist õieti aru saaksime; kindlasti siis saaksime rõõmsaks. Enne me ei ole uskunud, sest me pole aru saanud. Oleme püüdnud, aga pole paremaks saanud, waid halvemaks. Meil pole olnud usku, et Jumal võib pühaks teha ja patud andeks anda. Kui sain kätte selle saladuse, selle lunastuse sõna, siis sain julguse ja rõõmu.

Enimesele jääb Jumala tegu arusaamatuks. Seepärast ütles Jumal Paulusele, et kirjuta ja selgita seda, mis peab inimene tegema. Paulus kirjutas selle kohta Kol. 1, 23: „Kui te aga jääte usu peale rajatuks ja kindlaks ja ei lasse end ära pöörata armuõpetuse lootusest, mis on kuulutatud kõige seas, mis on taewa all; selle teenriks olen mina, Paulus, saanud.“ Siin ütleb Paulus, mis meil tuleb teha, ja see on kõik. Nii vähe! Mis te siis tahtsite? Issand ütleb, kui jääte usu peale kindlaks, siis seian ma teid enda ette pühaks. **S a k k a m e u s k u m a J u m a l a t õ o t u s i**, et me võiksime koju minna Jumalat

täiesti tundes. Kui ma seda usun, et Jumal mind päästab, siis võin olla rõõmus. Ta on annud lootuse õndsaks saamiseks ja ühtlasi soovib, et me ei kaotaks seda lootust. Olgu meil see usk! Kes tahavad need töötused usus vastu võtta? Jumal kinnitagu meie usku! Me ei pea kartma, kas oleme päästetud, waid me peame püsivalt ootama; Jumal teeb seda. Me võime olla õnnelikud lunastusõna vastu võttes.

Kuidas on apostlid uskunud? Kol. 3, 20. 21: „Sest meie elu on taevas, kust me ka ootame Õnnistegijat, Issandat Jeesust Kristust, kes tahab meie hallwa ihu muuta, et see saab tema äraseletatud ihu sarnaseks seda wäge mööda, millega tema ka kõik asjad võib enese alla heita.“ Apostlid on uskunud Kristuse teist tulemist, sest ta täidab sel puhul oma töötused. Jumal tahab meie hallwa ihu muuta, meie mittepüha ihu teha pühaks, wigase ihu teha weatuks. Sellest mõistame, miks usklikele on Kristuse tulle kõige kallim asi. Kõik usklikele on elanud selle usuga, on oodanud, et Issand tuleb ja wabastab neid patusest ihust ja teeb enese sarnaseks. Kas me ei peaks selle pärast paluma: **S i n u r i i k t u l g u!** Usklikud on elanud usust ja on palunud Jumala riigi tulekut. Nad on läinud magama lootes ja teades, et tuleb aeg, millal meid äratatakse, muudatakse ja Issanda ette seatakse pühadena. Seda peame uskuma ja kuulutama. Tänapäev on teadlased selle tõe ära salanud, teised on aga selle ära seganud, et ei teata enam, kuidas Jumal ära päästab. Mitaks Jumal mind selgeks teha seda segaseks tehtud asja. Annaks Jumal teile arnu, et te võiksite koju minna uute inimestena ja olekrite kindlad ja julged usus.

Mis Jumal teeb meile tulevikus? Tema seab meid enda ette weatuks. Teie jääge usule truuks ja ärge jätke maha tõe, millesse olete uskunud. Olgem rõõmsad selle tõe pärast!

Usu läbi õigeks

T. T. Babienko kõne

Me tihti waatame enda peale ja oma tegude peale. Me ei näe endast head ja nii kaotame lootuse. Ometi pühakirjas on palju töötusi andeks saamiseks ja ärapäastmiseks. Singswaerlane tahab, et me teeksime wigu ning wäärataksime ühele wõi teisele poole. Me wabest näeme piiblis ainult nõudmisi ja käsk. Mina loen nüüd juba pühakirja seloks, et näha kui palju Jumal on teinud minu jaoks.

Paneme tähele, mis Jumal on teinud. Ew. 1, 3. „Riidetud olgu Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa, kes meid on õnnistanud kõige waimuliku õnnistamisega taewastes asjus, Kris-

tuse sees.“ Paulus räägib usklikelele waimulikudest õnnistustest. Meil on palju õnnistusi Jumala käest. Päike, wihm, hea ilm, termis, leib, riided — need on Jumala õnnistused. Need õnnistused tulewad Jumala käest kõigile inimestele. Ta jagab kõigile ega tee kellegi juures wabhet. Aga peale nende on veel waimulikud õnnistused. Need kuuluvad ainult kogudusele ja usklikele. Maailmale on need õnnistused wõõrad. Maailm ei tunne ega mõista neid. Apostel trööstib Ewejuse kogudust ja nimetab neile waimulikke õnnistusi.

Ew. 1, 4. „Nõnda kui tema meid on ära walitsenud tema sees enne maailma asutamist, et me pidime olema pühad ja laitmatud tema ees armastuse sees.“ Waadake, mis ta on teinud! Ta walis

meid ära. Keegi ei võdi teda feelata. Temal on voli. Ta valis meid, et oleksime pühad, laitmatud, vreatud ja armastuse sees. See on õnnistus, mis Jumal annab. Kas on teil see teadmine, et olete ära valitud. See teadmine teeb rõõmsaks, kindlaks ja rahulikuks. Ta on valinud, — rahustage end selle tõotusega. Ta on valinud, — see teadmine aitab kanda risti rõõmuga. Kindlas usus saame tugewaks.

Mida tõi meile äravalimine? Ew. 1, 5. ja 6. „Ja on oma tahtmise hea meele järele Jeesuse Kristuse läbi meile enne seadnud laste õiguse.“ Kes andis selle õiguse? Jumal, Isa. Jumal viib selle täide oma juures plaanis. Oma plaani saladuse ta ilmutas Paulusele. Paulus pidi kirjutama plaanist, mis Jumal on ette näinud lunastuseks. Jumal nägi ette, et inimesed peavad olemata tema lapsed. See on juurim rikkus — olla Jumala laps, olla pärija. Lapseõigus on pärijaõigus. Me oleme maa peal Jumala õiguse pärijad. Seda on ta teinud oma heameele pärast.

Inimesed aga tahavad midagi ise teha. Saatan kihutab, et tee, tee, ja siis näitab, et waata kus ja nüüd oled, waat kui halb sa oled.

Jumal teeb õndsaks; see on tema tegu ja tahtmine. Õndsus on Jumala and. See on nii nagu ma saaks dokumendi, mille põhjal mulle on midagi pärandatud. Ma olen saanud waranduse omanikuks, mille jaoks ma ei ole midagi teinud. Nii on olnud Jumala heameel meile anda lapseõigust. Meil ise ei saa olla selle jaoks õigust. Meile antakse see õigus ilmanuidu. Nõuame seda ja trööstame end selle kuulutusega.

Uga kas on juba praegu wahet maailma-lapse ja Jumala-lapse wahel? Kolatia 4, 1. „Uga mina ütlen: Nii kaua kui pärija on wäeti laps, ei ole tema ja sulase wahel mingit wahet, ehk ta on küll kõige päranduse omanik.“ Mis pärijad me siis oleme! Meie usmatu naaber jääb haigeks, me jääme ka haigeks; meie naabrid teewad rasket tööd, meil tuleb samuti teha rasket tööd; usmatul juhtub õnnetus, meil juhtuvad samuti õnnetused. Mis on siis wahet? Ihulikult Jumal ei tee huurt wahet. Me oleme siin veel lapsed. Lastel ei ole wahet. Üksford määratud ajal ta teeb wahet. Mal. 3, 17. 18. „Ja nemad peawad, ütleb wägede Tsohowa, minu pärast olema sel päewal, kui ma neid teen iserahwaks ja tahan neile armu anda nõnda kui isa armu annab oma pojale, kes teda teenib. Ja teie peate siis näha saama wahet õige ja selle wahel, kes on õel; selle, kes Jumalat teenib, ja selle wahel, kes ei teeni.“ Tuleb aeg, millal Jumal teeb wahet. Nüüd ei ole wahet selles, mis puutub ihulikkudesse õnnistustesse. Kui pärija on wäite laps, siis ta ei erine palju sulase lapsest.

Maailmale on waimulikud õnnistused wõõrad. Nad ütlewad: Andke meile leiba, aga hoidke Jumala riiki endale. Usklikule Jumal annab mõle-

mad õnnistused. Usklikud on ka walmis loobuma ihulikkudest õnnistustest waimulikkude õnnistuste pärast. Nad on olnud walmis kannatama ja isegi elu jätma Kristuse pärast. Meilt wõeti ära ihulikud õnnistused, aga nende südamest ei saadud ära wõtta waimulikke õnnistusi. Neile öeldi, loobuge waimulikkudest õnnistustest, siis me jätame teid ellu. Nad wastasid, me jätame endale waimulikud õnnistused. — Mis meile on kallimad, kas ihulikud õnnistused wõi waimulikud õnnistused? Kas sa oled walmis oma teenistuskohast loobuma, et aga hoida waimulikke õnnistusi? Mis otkuse sina teeksid? Ehk sa jääd ootama, kui on walida? Uga wiimati wõetakse sinult waimulikud õnnistused ära! Siis on sinuga kui Gesarwiga. Sa jääd läättsaleeme juure ja wiimati lööd lusikaga wastu tühja taldriku põhja. Ebr. 12, 15. 17. „Ja katuge, et ükski Jumala armust ei jää maha,... et ükski ei ole hoorapidaja ega illemeelne nagu Gesarw, kes ülhe roa pärast ära andis oma esmasündimiseõiguse, sest te teate, kui ta pärast ka tahtis õnnistamist pärida, siis on ta kui kõlwatu ära heidetud, sest ta ei leidnud kahetsemise maad isa juures, ehk ta seda küll silmapisaratega otkis.“ Wadake milline patt on ükskõiksus. Nii saab paljudega olema. Nad on ära annud lapseõiguse, kuna on mõtelnud veel natuke oodata. Kui Jumal pakub waimulikke õnnistusi, siis ei olegi tema soow meilt ära wõtta ihulikke õnnistusi. Ta ei käse head maha jätta. Mida ta käseb maha jätta? Tubaka, wiina, sea. Niisiis, kas ta käseb jätta head wõi halba? Keegi küsis wagunis, kas ta siis ei saa õndsaks, kui ta suitsetab. Ma wastasin: Mis mul siin hakata kõhut mõistma! Te näete, et juba siin rongis inimesed hoiduwad teist eemale ega saa teiega tulla ühte wagunisse. — Jumal käseb meid seda maha jätta, mis meid teeb haigeks, õnnetuks, mis meid takistab waimulikkudest õnnistustest osa saamast. Me saame aga usu läbi lapseõiguse. Ütakas Jumal meid seda mõista, et kui kodu läheme, siis teame, et oleme rikkaks saanud, ja ootame usus nende asjade täideminekut.

Ew. 1, 6. „Oma armu au kiituseks, millega ta on meid enesele armsaks teinud armsa Poja sees.“ Jumal on meid teinud enesele armsaks, ja seda on ta teinud oma Poja läbi. Kristus tegi meid wastuwõetawaks. See ei ole meie teene.

Siin maailmas tehakse wahet tegude järele. Jumal aga teeb kõik enesele armsaks. Siin tehakse wahet. Seal Jumal ei tee wahet. Kui sa usud, siis saad armsaks tema silmis. Te ütlete: Kuhu ma patune inimene lähen, kuhu ma kõlban. Nii ei tohi otkustada. Jumal ise teeb meid enesele armsaks. Ta andis meile õiguse Jeesuse Kristuse läbi. See on teie rikkus. Uskuge sellesse. Meil on tarwis uskuda. Rikkus, millest oleme kuulnud, ei ole veel oma. Palume, et Jumal kinnitaks usku, et me usus selle õnnistuse wastu wõtakime.

Me peakime olema üsna tugevad. Mitte ainult, et meil on kättes jõud, vaid et meil oleks ka jeda jõudu, mis tuleb usust. Peab olema üf Jumala töotustesse. See hoiab püüvvana kitsastelgi turedidel. Üf finnitab. Kui teil on natukegi usku, siis paluge, et teie üf kasvaks.

Ev. 1, 7. „Kelle sees meil on äralunastamine tema vere läbi, pattude andeksandmine tema armu rikkust mööda.“ Mis küll ütleb see salm. See toob nii suure troosti. Kristuse sees on meil lunastus ja andeksandmine. Kuidas küll mõjub see teadmine teie südamele? Mõningad kannavad südames alataha muret patu pärast. Millal te selle mure ära heidate. Meil on õnnistus Kristuse sees. Võtame selle vastu. Pattude andestus on Kristuse läbi, tema armu rikkust mööda. Me ise kanname muret pattude sees, tahame teenida armu. Waadake, kui uskmatud me siis oleme. Me ei usu, et Jumal on meile andeks annud.

Meiega võib lugu olla nii. Me oleme effinud, ja siis oleme mures patu pärast, ja otjustame midagi teha. Võtame ette püüvnamalt hingamispaevafoolis käia, aga ikkagi waevab süütunne. Siis võtame ette veel usaldavamalt kinnist makssta, aga ikka on piina. Siis anname rohkem andeid, läheme välja kirjandust levitama, aga ikkagi pattu ei jaa andeks. See on siis nii, et patune ajab patust taga. Ta ütleb kellelegi, et võtke see leht ära, see rõõmustab teid, aga ta ise on mures. Ta ise ei ole ütelnud patust lahti, ei ole uskunud andeksjaamist. Millal saame küll aru Jumala tahtmisest!

Kes on usu läbi patust wabaks saanud, küll see elab head elu. Dige elu ja usinus misjaonitöös on iseenesest mõistetavad sellele, kes on saanud lunastuse. Lunastus on enne, ja siis tood, mitte ümberpöörduft.

Toon ühe näite, mis jelgitab lapsedõiguse jaamist. Oli waenelaps, kes elas oma onu juures ja keda onu pani figu hoidma. Kunagi ta ei pesnud end. Oli siis paremat tarviski seakarjasele! See olef läks ametiga ühte. Kui ta oma figu hoidis, jõttis tihti mööda keegi rikas mees oma naisega. Ja poisj alati jooksis tee ääre neid wahtima. Rikas härra silmitses poisji, ja poisj hakkas temale meeldima. Poisj oli küll must ja räpane, aga siiski tal olid ilusad silmad ja nägu. Ja härra ütles oma naisele, et võtaks õige selle poisji endale, ta on ilus poisj, kui me ta korda seame. Meil hakkas hale meel, et selle poisji jaoks ei tehta midagi. Ja nad astusidki samme ja said poisji endale. Poisj võetakse tõlda. Ta kardab. Rodus pesti ta puhkaks ja riie-tati uutesse riietesse. Uus isa ja ema waatavad poisji. Ta on muutunud hoopis teijeks. Nägu on küll põlenud, aga on puhkas. Ija küsib, kuidas on tema nimi, ja siis seletab, et nüüd ei ole sinu nimi enam Timosta, vaid Peeter. Lasa juures antakse talle kätte kahvel ja nuga ja kästakse nende abil süüa. Poisj mõtleb, et seakarjaseks oli parem

olla. Ija on võtnud koduõpetaja ja ütleb poisjile, et nüüd tuleb sul õppida ja see onu õpetab. Millets pidi nüüd see poisj waewa nägema? Kas selleks, et saada rikka isa pojaks? Ta oli juba pojaks võetud, oli juba lapsedõiguse saanud. Ta oli me isa poeg, ja nüüd hakkas uus elu. — Nii on ka meiega lugu. Kui olen saanud armu läbi lapsedõiguse, siis nüüd hakkab uus elu. Dige elu, Jumalla tahtmise kätmine on iseenesest mõistetav siis, kui oled armu saanud. Siis ei ole tegude-elu, vaid usu-elu. Saagem aru waimulikkudest õnnistustest!

Salm 8. „Millega tema on rohke olnud meie vastu kõiges tarkuses ja mõistuses.“ Usu läbi saame tarkuse ja mõistuse. Jumala lapsi polegi rumalaid. Mis on tarkus ja mis on mõistus? Tarkus on teadmiste rikkus. Mõistus on oskus midagi teha. Jumal annab mõistuse tarkust edasi anda. Jumala juures ei ole tarku rumalaid. Jumala juures on kõik targad, ja need targad on ka mõistlikud. Nad tegutseswad mõistlikult. Kui keegi on tegelikult kristlane, siis ta on ka mõistlik. Ta talitab mõistusega. See on suurim and Jeesuse Kristuse sees. Maailmas on palju tarku, aga nad toimivad nagu rumalad. On küll tark inimene juurte teadmistega, aga joob wiina, teeb rumalust, rifub terwise, purustab enese ja teiste eluõnne. On küll tark, aga teeb enesest ahju; käib paberõs ees, ise järel. Mis peavad küll Jumala inglid neist arvama! Jumal aga annab tarkuse ja ka mõistuse.

Salm 13. „Kelle sees teiegi olete, pärast jeda kui olete kõe sõna ehk armuõpetust oma õnnistusest kuulnud; kelle sees teiegi, kui te võtsite uskuda, olete otsekui pitseriga finnitatud töötatud Piha Waimuga.“ Piha Waim on kui pant. Me tunneme teda. Ta trööstib ja juhatab. Mis tähendab pant? Me ostame midagi, aga ei maksa kõike raha ära, vaid ainult osa. See osaraha on pant wõi kindlustus. Müüja ei müü jeda asja enam teisele. Kui ma maksan teatava aja pärast puuduwa asja, siis saan asja kätte. Nõnda andis Jumal meile oma Waimu, et oleksime kindlad, et ta meid täiesti lunastab. Iffand täidab oma töotuse oma tulemises. Siis on lunastuse lõpetus. Laseme ernast trööstida Pihal Waimul. Annaks Jumal meile usku sellesse, mis oleme kuulnud!

I. I. Babienko kõned õige jumalateenistuse ja pühapaiga üle toome järgmises numbris.

Jeesuse jälgedes

Liidu esimehe E. Mägi kõne
konverentsi lahkumiskoosolekul

Sumal on kinninud meile hea konverentsi. Siin võisime ammutada uut jõudu tööks, mis meie fätte on antud. Me oleme võinud kuulda häid õpetusi, mille järele oleme vajadust tunnud. Meie hing igatses rahu järele, juurema tundmise järele. Siin päevast päeva koos olles võisime maitseta õnnistusi.

Mööda on konverents. Aga ma tunnen, et see ei ole siiski veel mööda. Teie viite head muljed koju kaasa ja teil on palju head rääkida neist koosolekust.

Seeme on saanud külvatud. Müüd siis peame kasvama. See konverents on meie kuulutuse tõdesid kinnitanud. Siin ei räägitud niisama siit ja sealt, vaid siin räägiti põhilisi tõepunkte ja usulisi vajadusi, räägiti seda, mis oli hea meile ja meie kogudusele.

Beetrus räägib, milleks meid on kutsutud. 1. Beetruse 2, 21. „Sest jelleks olete teie kutsutud, et ka Kristus on teie eest kannatanud ja teile talhe jätnud, et te peate tema jälgedes käima.“ Mõtleme selle peale, millal meid kutsuti. Issanda kutse peale võisime siin konverentsil vastu üksteist hinge. Issand on kutsunud oma tõe ja koguduse juure. Ta on ka märgid jätnud, kus käia. Peab tema jälgedes käima. Kas olete käinud sügavas lumes. Hea on käia siis, kui on jäljed ees. Siis astud jälgedesse ja on kindlam käia. Nii on Jeesus ees käinud ja jäljed jätnud. On palju teistgi jälgi. Me ei tohiks uusi jälgi teha, vaid peaksite just mööda Jeesuse jälgi astuma. Kirhu me astume, sinna jäävad meie jäljed, mis on ühtlasi ka Jeesuse jäljed, ja nii on need ikka ühed jäljed.

Milksed on siis tema jäljed? Mis eeskujuga on meile annud? Me võime näha tema andumust Sumalale ja tema tööle. Tema oli valmis end ära andma hingede ja töö jaoks. Näiteks ta unustas oma nälja, kui oli tarvis kellelegi abiks olla. Jakobi laevu juures ta loobus jõmmisest ja kasutas võimalust üht hinge päästa. Jüngerid pakkusid talle toitu, aga ta ütles, et tema roog on see, et teha selle tahtmist, kes teda on läkitanud. Seepärast, kas peab siis ainult jutlustaja kuulutama? Me igaüks oleme kutsutud Issanda viinamäel töötama. Meil kõigil on tema jäljed ees. Me peaksite end rohkem pühendama temale. Jeesus ütles: Tõstke oma silmad üles ja vaadake põldusi! Mis on sinu meeleheha, mis on sinu roog, kuidas talitad sinu? Dige adventivaim on töötada hingede jaoks. Kui me mõistaksime kui suur töö on meie käes!

On tarvis, et me rohkem end Issandale ülle anname. Kuidas see sünnib? Me ütleme: Issand sündigu sinu tahtmine. Jeesus tegi raske töö. Tal oli nii raske, et higistas verd.

Mat. 2, 5—8. „Sest Jeesusamajugune meel olgu teie sees, mis ka oli Kristuse Jeesuse sees, kes, kui ta Sumala näol oli, ei arvanud jaagiks, et ta Sumalaga oli ühesugune, vaid alandas iseennast, ja võttis sulase näo enesele, ja sai inimeste sarnaks, ja leiti välispidisest kombest kui inimene, ja alandas iseennast, ja sai sõnavõtlikuks surmani, pealegi ristisurmani.“

Kuidas tema peale vaadata? See tähendab, et meil peab olema Jeesus meel, mis oli temal. Kas meil on alati Jeesuse meel, kas ilmutame Jeesuse meelt. Issand üllendab neid, kellel on tema meel.

Midagi tuleks veel Jeesusest õppida, et kasvada? Me võime temalt õppida usaldust. Jeesus magas laevas, kui oli kange torm. Ta oli end annud Issa hoole. Pärast ütles ta jüngeritele, kes kartsid: Oh, teie nõrgausulised! Igapäev on Jeesus meie elulaevas. Kui palju kordi aga oleme kartnud ja oleme rahutuks saanud! Issand on ju töötanud meie juures olla kuni maailma otsani.

Jeesus on tulnud oma Issa tahtmist tegema. Tema kohta oli juba ette öeldud: Ma tahan heal meelel teha sinu meele pärast, mu Sumal, ja mu südamepõhjas on sinu kasuõpetus.

Oh, et võiksime Issanda sisse kasvada! Kasvamiseks on tarvis vihma. See on Püha Vaim. Peaks Püha Vaim meid kasvama, et me oleksime Kristuse sisse, et me oleksime kindlasti juurdunud, et ütski torm ei suudaks meid ära kanda. Tormid on mitmed ära puhunud. Kasvage teie, et võiksite seista!

Kuidas on võimalik kasvada? Kristus ütleb Joh. 15, 4: „Jääge minu sisse, ja mina teie sisse; otsekui viinapuuks ei või vilja kanda ise enesest, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minu sisse.“ Jäägem Kristuse sisse, et võiksime kasvada.

Me oleme konverentsil otsused vastu võtnud. Mis teha nende otsustega? Töö juhid peaksid nende täitmiseks hoolt kandma. Kuid ka iga liige püüab neid läbi viia. Saadikute hääl oli kõige koguduse hääl. Otsused on vastu võetud, et need saaks läbi viidud juhatusel eesotsas. Need otsused ilmuvad „Missjoniteadetes“. Lugege sealt neid otsusi ja püüdke neid läbi viia. Need otsused on meie eesmärgid. Kas need peaksid siis jääma ainult paberile! Üks otsus on, et igaüks püüaks võita ühe hinge Kristusele. Kui me selle

täidaksime! See kutsuks küll esile juure liikumise. See tõmbaks juba muu maailma tähelepanu. Ja see peaks nii olema. Mida rutem töö jaab tehtud, seda rutem taeva kodus oleme.

Jäagem truuks tõekuulutusele. Palvetagem töö pärast ja töö juhatuse pärast.

Meie jüda on täidetud tänuga nende vastu, kes on tulnud meile abiks töö sõna kuulutama. Me täname divisjoni esindajat wenda Babienfot,

ja Soome foguduste esindajat wenda Kohtaneni. Meil on hea meel, et nad on olnud meie keskel. Olen rõõmus, et meil on siin olnud juurepärased koosolekud. Jumala Waim on seda teinud. Kõik toimus ühel meelel ja heas waimus. Et mõiksite weel rohkem töes süweneda ja usus kasvada, see on minu palwe teie kõikide pärast. Soowin, et ka teie palwetaksite tööliste pärast. Issand juhtigu meie laewa! Amen!

Läinud aasta

Liidu esimehe ettekanne peakoosolekul

„See ei jünni mitte wäe ega rammu läbi, waid minu waimu läbi, ütles wägede Jehoowa.“
Saf. 4, 6.

Nende sõnadega Issand julgustas oma rahvast wanal ajal, kui tema rahwas oli pärast raskeid päewi jälle üles ehitamas templit. Jumal ise lubas seista oma töö eest ja wiia lõpule oma kawatšused, ja ta tegi ka seda. Suured raskused pidid warisema Serubabeli ees Jumala Waimu mõjul. Tempel pidi jaama ehitatud, ehkki see töö oli paljude silmis tühine ja wäärtusetu ja waenlaste jõugud seisid töö vastu. Issand ütles prohwetile, et Jehoowa silmad käiwad ise maa läbi, see tähendas, et Issand ise walwas oma rahwa ja foguduse üle ja et Tema töö vastu ei jaa seista ei rammuga ja wäega, waid Waim on tootatud ustawaile Jumala lastele.

Need olid lõotused wanasti. Need on ka makswad lõpuaja fogudusele ja kinnitawad rahvast, kes peawad lõpuajal kolme-ingli-kuulutusega üles ehitama mahakistud kohad. Issand on käskinud oma ümmardajal kirjutada lõpuaja fogudusele:

„Takisused wõiwad ette tulla Jumala töös, aga ära karda. Kõikwõimas Kuningate Kuningas, meie truu Jumal, on ka oma karja õrn ja hell hoollitseja. Mingi asi ei wõi olla tema teel ees. Tema wägi on muutmatu ja Tema tootused täituvad kindlasti Tema rahwa juures. Ta wõib muuta kõik takistused eduks Tema tööle. Tal on abinõusid muuta igasuguseid raskuseid nii, et need, kes teeniwad ja austawad Teda, wabastatakse wäe läbi. Tema headus ja armastus on otjatu ja Tema truudus on muutmatu.“

„Tema waenlaste plaanid wõiwad olla näiljelt kindlad ja hästi korraldatud, aga Tema wõib ümber liikata ka tugewaima plaani, ja Ta teeb seda ise õigel ajal ja omal moel, kui Ta näeb, et meie usk on küllaldaselt läbi katsutud ja et me oleme Temale lähemale jõudnud, wõttes Teda oma nõuandjaks.“

„Kõige pimedamal päewadel, kui wäljapääju walguis näib olewat täiesti kadunud — ära karda!

Uju Jumalat! Ta wiib läbi oma tahtmise, muudab kõik Tema rahwa kasuks. Nende jõud, kes armastawad ja teeniwad Teda, uuendatakse päewast päewa. Nad töötawad siis Tema tahtmisega kooskõlas, ega efji kandes kuulutust.“ — E. G. White, Testimonies 8, ltk. 10. 11.

Kindlasti on need sõnad julgustawad tema fogudusele. Neid julgustawaid sõnu wajame igal ajal, sest Jumala rahwas peab sageli läbi mine-ma raskustest, aga alati on Jumala tootused juuremad kui raskused ja Tema wiib on rahwa wõidule. Tänu olgu Jumalale Tema armu eest!

Tagasi waadates 1936. aastale ja käesolewa ajani, peame eriti tänama Jumalat, et Tema tootused on ilmunud meile juurimal määral ja Tema wägew käsi on juhatanud oma rahvast nagu isa oma lapsi. Ta on meid siitjaadik aidanud. Jumala fogudus on pidanud läbi elama erilisi wapustusi. Tema rahulikku töötamist püüdis waenlane takistada, tema erikuulutust ja põhitõdesid tahtis waenlane nõrgestada jne., aga Issand on oma karja juhataja ja on meid seni päästnud kõigest hädast, ning meid kannud justkui kottka tiinul. Me wõlg-neme Talle ärarääkimata juurt tänu.

Meie oleme Jumalale tänulikud, et Ta on aidanud hoida rahu meie kodumaal. Paljudes maades pole sellist eesõigust. Meie lugurpeetud Wabariigi Walitsus ja Rahwuskogu on saanud rahulikult teha ülesehitawat tööd meie kodumaa heaks. Ka jelle eesõiguse eest on meil põhjust tänada Jumalat ja paluda nende eest, kelle käes on maa ja rahwa juhtimine.

Meie usulihingute liidu töö kohta, mida oleme teha suutnud Jumala abiga, wõime aruandes ette tuua niihästi rõõmustawat kui ka kurwastawat. Mõnes asjas on olnud edu, aga on ka märkida teatud asjus tagajiminekut.

Liikmete arv aasta lõpul oli vähem kui aasta algul 12 wõrra.

Liikmete arv 1936. aasta lõpul oli 1929.

See nähtus ei ole rõõmustaw. Uga wahel peab ka vastu wõtma kurwastust, teades, et igal asjal on oma põhjused.

Waadeldes liikmete arvu kahanevise põhjusti, leiame neid mitmesuguseid. See on meist lahutanud juure hulga kaasvõitlejaid. Kes on ususurnud, need pole kaduma läinud Issandale, vaid nende nimed jäävad eluraamatusse taevasse, kuigi oleme pidanud neid märkima kaotuse all meie mais seis raamatus.

Suurim kaotuse põhjus on see, et paljud liikmed ei ole juurdunud tões, ja kui tuleb mõni tuulepuhang, siis nad murduvad tormides. Raskused ja sõelumine peatavad tulema, neid on võdata veel suuremaid; kes siis pole tugev, see langeb. Issand palus Beetruse eest, et tema usk ei lõpeks. — Kas me ei peaks pöörduma jelleltsama Issanda poole meie nõrkade liikmete pärast.

Liidu 25-est ewangeliumitöölisest pole saanud olla otsees ewangeliumitöölisuse töös kolm ametisse õnnistatud jutlustajat, (esimees, kirjandusosakonna juht ja piiblainete õpetaja) ja neli piiblitöölisi (kassapidaja, kirjandusewangelistide juht, abitoimetaja ja misjonikooli juhataja). Peale selle wabastati tööst aasta ajamehel poolel mõned ajutised ewangeliumitöölised, seega jäi aktiivsele ewangeliumitööle möödunud aastaks 16 ewangeliumitöölisi.

Liidu esimees külastas kogudusi. Pooleaastase ringreisi järele suudeti külastada 25 kogudust ja gruppi, kokku 60 korda. Jäi veel külastamata 27 kogudust ja gruppi.

Külastades kogudusi on üldiselt näha, et meie armsad kaasvõitlejad seisawad ja võitlevad tõe ja kuulsuse kasuks. See on ka iga kaasvõitleja õigus ja kohus. Jumal õnnistab ustavaid ja viib neid ühest võidust teise. Kogudused on rõõmsad, et neid külastatakse ja nad on ka saanud teatud kasu neist külastustest. Pole ka õnnistused jäänud tulemata külastaja peale.

Liidu eesmärkidest 1936. aastal oleme saavutanud Suurnädala ja Pühapäeva eesmärgid. Teiste üritustega oleme peaaegu eesmärgil. Loodame tänawu jelles veel paremat. Juba olemegi saavutanud Jumala abiga äsja lõppenud Suurnädala eesmärgi, mille eest oleme väga tänulikud armsale taewa Isale.

Rõõmustawaks nähteks on asjaolu, et kümnis

on tõusnud 1936. aastal võrreldes eelmisega, vaatamata jellele, et liikmete arv kahanes ja et ka mitmed walewennad töötasid kümniise kui Jumala korralduse vastu. Jumal on aidanud oma lapsi olla truud, ja ta ei jäta neid õnnistamata, sest ta on seda töötanud truudele kümniisetoojatele ja need töötused on lugemata kordi täitunud ustawate juures.

Adventtöö Gestis vajab veel töölisi ja wahendeid, et wiia edasi seda wiimset kuulutust. Suuremad kogudused vajawad oma palwelaid. Jumal lubas, et saime osta jõudsa tingimusil palwela Rakvere kogudusele. See vajab aga veel wahendeid kordaseadmiseks. Narwa kogudus wotab juba mitu aastat oma kodu. Meil on hea meel, et nende kannatus pole veel katkenud. Loodame, usume, töötame, palwetame ja kannatame veel, siis Jumal võimaldab ka Narwa kogudusele oma palwela.

Käesolewas aruandes ei taha ma mööda minna mainimast meie wäikest last — misjonikooli ehk usuteaduskirjuri kursusi. Töötades talvel ülal omas kontoris mulle walmistas headmeelt kuulda ülesse minu töötuppa koolitööde kaja õppetundidest ja muusikaharjutustest ning rõõmsaid häälitsusi wähetundidel. Meie kursused on töötanud hea eduga läinud aastal. Õpetajad ja õpilased on olnud asja juures ja nii võisid tänawu kursuse lõpetada kümme noort inimest. See asutus vajab meie palweid ja toetust. Lubame seda talle.

Lõpetades oma aruande, wõin teatada, et liidu nõukogu, juhatus ja kaastöölised oleme töötanud juurimas üksmeeles läinud ajal, ja ma usun, see jätkub ka edaspidi Jumala abiga. Ma olen ka kindel, et palju palweid on üles saadetud meie kaasvõitlejate poolt läinud rasketel päewadel, et Jumal juhiks oma rahwast ja tema töö eest wastutawaid juhatajaid.

Me tahame end pühendada Lemale jälle uuesti käesolewal konverentsil, teades, et Issanda töö tehakse tema Waimu läbi. Võiks Waim ka meie juures pea lõpetada oma töö ja me wõikime warsti minna taewakodusse.

E. Mägi.

Peakoosoleku otsuseid

Nastapeakoosolek peeti 26.—30. mail Tartus, oma palwelas. Peakoosolekule oli kogunenud rohkesti osavõtjaid peaaegu kõikidest kogudustest ja gruppidest. Saadikuid oli kohal pärast kolmandat registreerimist 165. Koosolijate seas walitises üksmeele ja armastuse waim. Kõik otsused wõeti wastu ühel hääl. Sõnatömistel otsuste juure ilmes soow ja piüie Jumala tööd edustada.

Liidu ametnikkudeks waliti: Liidu esimees — Eduard Mägi, kirjatoimetaja — Eduard Rey, kassapidaja — Mary Saks, isemisiõnne, hingamispäewakooli- ja noorsoosakonna juhataja — Walent Schön, kirjandusewangelistide juhataja — Ernst Laimets, kirjanduslao juhataja ja wastutaw toimetaja — Martin Bärengrub, abitoimetaja — Harald Pilt, misjonikooli juhataja — Richard Winglas, piiblainete õpetaja — Eduard Rey;

Liidu nõukogu — Eduard Mägi, Eduard Mey, Jaan Daniel, August Aug, Aleksander Kala, Erich Kell, Gustav Kuufook; retvisjonikomisjon — Feliks Willemson, Cero Aluwee, Johan Waga.

Umetisse õnnistatud jutlustajate load said: E. Mägi, E. Mey, A. Aug, E. Kikkar, M. Värengrub, J. Daniel.

Ewangelistid: S. Wilba, A. Kallaste, W. Schön, W. Kärmas, E. Kanna.

Piiblitöölised: E. Laimets, M. Saks, R. Winglas, S. Pilt, A. Lumi, M. Kirspuu, R. Seefstrand, W. Wiir-salu.

Uuametisse õnnistatud jutlustaja: A. Clement.

Peafosoleet võttis vastu järgmised otsused:

T ä n u o t s u s .

Viibides aastapeafosolekul mõtleme nendele hea-tegudele, mida kõigevägevam Jumal, meie armas taevane Isa, on teinud meile kui oma rahvale möödunud konverentiaastal. Kuna juba mitut maad ja rahvast on tabanud sõjad, hädad ja segadused ning usulised tagasiluhamised, ja prohvetikuulutamise waim juhib meie tähelepanu nendele olukordadele kui wiimsele wihaajale, on armuline Jumal kinninud meile ja meie maale rahu ja palju õnnistusi oma rahwa ja tema püha töö kasuks ja on muutnud meile õnnistuseks kõik hingewaenlaste riinakud, mis olid sihitud tema töö ja rahwa vastu.

Arvestades kõige abiga käitub meie süda tänutun-dega Jumala vastu, ja me töötame ka tulevikus pühen-dada oma elu ainult Temaile ning ühineme Tema tä-nuks ja kiituseks lauldes: „Kui suur su habastus, oh Jumal“.

T e r w i t u s t e l e g r a m m K i i g i w a n e m a l e ja S i s e m i n i s t r i e l e .

(Siseminister vastas ja tänas saadetud terwituse eest ning soovis Riidule edu ja kõige head usuelu korraldamises.)

N o o r j o o o t s u s .

1. Kuna elame kõlbeltse languse, lõbumautimise ja waleteaduse ajal, kus mitmesugused hädaohud waritkewad noori ja piüatwad häwitada nende usuelu, siis toonitame wajadust hoida kõrgel noorte usuelu eesmärke ja kõrget taset, ning ühinedes meie ülemaailmse juhatuse seisukohaga otsustame, et noored:

1) ei külastaks kino, teatrit, tantsumõrandat ja teisi sellesarnaseid kwiitlastele mitte sobivaid kohti;

2) hoiduksid osa wõtma teiste organisatsioonide laulu- ja muusikakooridest ja muust meie usuelule nõrgestawalt mõjuwast tegevusest;

3) hoiduksid kabjuliiku ilmaliku kirjanduse lugemiseft ja pööraksid enam tähelepanu adventkirjanduse ja muu kasuliku kaswatusliku kirjanduse lugemisele;

4) jälgiks id hommiikwalwet ja piibliaastat.

2. Otsustame pöörata enam tähelepanu adventwanemate laste wõitmisele tööle ja selleks organiseerida,

kus võimalik, junioride osakonnad, kus juniore wasta-walt nende kawale õpetatakse ja tegevusse juhitakse.

S i s e m i s j o n i o t s u s .

Kuna selgelt on näidatud, et iga osakond koguduses peaks olema rohkem abiks „suure lunastusplaani kuulu-tamisele“, ja et Jumal kutsub iga liiget astuma tema teenistusse ja õppima töötama ja seisma omal kohal kui kohustuste kandja, ja kuna meile selgesti öeldakse, et võib kasutada lihtsaid tööwiise ja kui inimesed wõtawad ühiselt vastu ja toostawad need plaanid, siis saawad nad suure tasu, ja

kuna teame, et teiste päästmisest ja waimulikust kas-wamisest oleneb ka meie waimulik kaswamine, siis soo-witame:

1) igas koguduses, kus seda weel ei ole, organiseerida töö hõlbustamiseks piibli-, palwe- ja kirjandus-grupid, wõi walida wähemalt nimetatud tööharude juhid;

2) koostölas meie ülemaailmse juhatuse sellekohase otsusega üles kutsuda meie liikmeid püüda aasta jooksul wõita üks hing Kristusele.

Selle otsuse täidewiimise hõlbustamiseks soowitame:

a) rohkem isiklikult palwetada,

b) sagedamini pidada piiblitunde ning misionikü-lastusi perekondades ja üffikute juures,

d) oma kinnise ja igaluguste annete toomisel tõsi-selt palwetada, et Issand neid õnnistaks kaasa aidata hingede päästmiseks.

L õ i k u s t ä n u t ö ö o t s u s .

Kuna Iõikustänutöö on suure tähtsusega ewangee-liumi kuulutamisel, siis otsustame endiste aastate ees-kujul ette wõtta selle töö ka käesolewal aastal.

S i n g a m i s p ä e w a k o o l i o t s u s .

Et hingamispäewakool on koguduse süda ja südame terwisest oleneb suurel-määral kogu ihu terwis, see-pärast

1) Palume liikmeid igal hingamispäewal osa wõtta hingamispäewakoolist. Kui see ei osutuks võimalikuks koguduse hingamispäewakoolis, siis palume, et see sünniks koduosakonna kaudu.

2) Palume üffiköppijaid koduosakonnas anda aru-anne oma hingamispäewakooli pidamisest oma kogu-dusele.

3) Palume koguduste ja hingamispäewakoolide ju-hatust hoolt kanda hingamispäewakooli koduosakondade õige korraldamise eest.

4) Soowitame, et koduosakonna liikmed ja hinga-mispäewakoolist juhuslikult ärajäänud liikmed panek-sid kõrwale oma selle päewa anded ja tooksid need kaasa järgmisel hingamispäewakooli ilmunisel.

P r o h w e t i k u u l u t u s e w a i m .

Kuna kogudus seisab tänapäew keset wiimsete päe-wade hädaohu, millal eriti ilmneb hingewaenlaste pettus

ja kavalus, ja kuna viimisel kogudusel peab olema prohvetikuulutusevaim, ja kuna Issand selle vaimu läbi on saanud kuulutusi ülejäänud kogudusele, mis selgest ilmutavad maailmliku elu ohustamiseks seatud piiniseid ja pekkusi, ja et saadetud kuulutused hoiavad ülal kristliku elu kõrget taseme ja toonitavad piibliuurimise, palve, jumalateenistuse ja Kristuse usu tähtsust, seega tugetada des hinge mitmesuguste küsatusete ja pattude vastu, ja

kuna aastate möödumisega, töö alustajate surmaga ja tubandete uute usklikkude juuretulekuga on tõusnud hädaohu, et vana Iisraeli sarnaselt unustame hooldamise ja ettenägemise, millega Jumal on juhtinud ja õpetanud meid, ja

kuna prohvetivaimu vastu võtmine avab mõistuse pühakirja õpetusele ja annab arusaamise selle ande tarvitamisest Jumala ülejäänute koguduses ja

kuna meil on vaid vähe kirjandust, mis käsitleb seda ainet ja mida võib anda meie poolajatele ja uutele usklikkudele, samuti ka teistele koguduse liikmetele, siis

soovitame:

1. pöörda suuremat tähelepanu prohvetivaimu õpetusele ja juhtimisele,

2. et kõik liikmed loetaksid endale ja loeksid E. G. White kirjandust, mis ilmunud eesti keeles, ja kellel võimalik, ka teistes keeltes;

3. võlja anda võimalikult odava hinnaga uut E. G. White sullest ilmunud kirjandust, eriti olulisemaid osi „Jumalast kogudusele“.

Koguduseliikmete elutase.

Et iga koguduseliikme ühaldamisest oleneb ära tema hingeõnnistus ja et tema eeskujud on suure tähtsusega hingede võitmisel ja määrab ära suurel määral meie töö edu, siis otsustame:

1. et iga õde-venn elaks eeskujuliku pühitusel ja piinaks saavutada, puhast südametunnistust ja õiget vahekorra oma Jumalaga ja ligimelega;

2. et iga õde-venn kui koguduseliige

a) võtaks elavalt osa misionitööst ja oma muudest kohustustest koguduse vastu, aidates ühiklast evangeeliumitöölisi oma kaastöö ja palvetega,

b) hoides eemale usuelule kahjulikkudest süüjadest juhtudest ja koguduses ehtetulevate raskuste edasiväärtimisest,

d) piinaks kannatlikult ümber käia elijatega ja neid aidates tagasi Jumala juure oma palvete, töö ja eeskujud läbi;

3. et õde-vennad, kes omavad perekonna, elaksid kõigiti läbi kristlike elureeglite oma kodudes, peaksid au sees perekonna ühispalvet, juhataksid oma lapsi õige eeskujud läbi Jumala juure, neid kasvatahes sõnakulmises, puhtuses pühitusel ja piiblitõdede mõistmises.

Kirjandusewangelisatfioon.

Tähele pannes kirjandusewangelisatfiooni suurt

tähtsust adventtõdede lewitamises ja hingede võitmisel Issandale otsustame:

1. Kutsuda kirjandusewangeliste püüvamale ja hoolisemale tööle ning täielikumalt pühendumata Issandale, et nad hõlmata lõpuaja raskustest ja katkustest võiksid olla head hingede võitjad ja täita neile Jumalast määratud ülesande;

2. Kogudustes võimaluse järele selgitada meie kirjanduse lewitamise tähtsust, kasvata da koguduses ja eriti noortes misionivaimu, mis loeks vaimulise taseme ning oleks kirjandusewangelisatfiooni edustajaks ja toeks.

Kooli otjus.

Ära tundes kristliku hariduse ja kasvatusel tähtsust, mida toonitavad ka piibel ja tunnistused ja mis vajalike noortele inimestele, et kasvada tõetundmises, arendada kristlikku iseloomu ja valmistada end elukohustustele ning Issanda teenimisele ja

kuna meie usuteaduslik kool on õnnistuseks meie tööle, otsustame:

1. jätkata ja kõigiti arendada Iidu usuteadusliku kooli tegevust;

2. loetada koolile vajalikud kooliruumid, sissestade ja õppevahendid;

3. üles kutsuda lastevanemaid oma lapsi saata kooli ja julgustada noori inimesi kooli minema;

4. toetada kooli oma palvetega, oma mõjuga ja aineliselt;

5. korraldada edaspidigi kogudustes iga läbe kuu tagant kirjandus koolifondi heaks.

Terwishoiu uuendus.

Jumalikkude salaasiade äramõistmises on suurel määral abiiks vaimu ja keha terwis. Meile öeldakse prohvetivaimu poolt, et kui kolme-ingli-kuulutus on vastu võetud oma täiuses, siis pühendatakse tähelepanu terwishoiu uuendusele Iidus, koguduses ja kodus. Me usume, et on tulnud aeg, millal terwishoiule põhimõtetele tuleb anda taeva poolt määratud koht. Terwishoida tähendab õieti tarvitada toitu, päikest, õhku ja vett, õieti töötada ja puhata, otstarbekohaselt riietuda, puhtust hoida, loomulikkude arstimatega ravida, heameelselt mõelda ja kõigiti kasstelt elada. Me soovitame:

1. enam tähelepanu pöörata meie terwishoiu uuendusele ja seda läbi elada;

2. võimalikult tarvitada taimetoite;

3. õpetada koguduseliikmetele meie terwishoidlike põhimõtteid, selleks korraldades kursusi ja võlja andes kirjandust.

E. Reb.

Iidu kirjatöötaja.

Misjonikoolil esimesed lõpetajad

Meie misjonikool tähistas hingamispäeval, 15. mail oma teise õppeaasta lõppu ja esimese lennu väljasaatmist. Peeti mitmed koosolekud misjonikooli poolt Merepuiesteel asuvas palvelas. Palvela oli ehitud jelleks puhuks loorberitega. See päev oli kauniks pühendushingamispäevaks misjonikoolile ja kohalikule kogudusele.

Hingamispäevakooli kaunistajid misjonikooli koori laulud. Hingamispäevakoolile järgnes pühenduskoosolek, mille puhul laulis misjonikoolikoor ja kõne pidas liidu esimees E. Mägi. Sügavasti läbimõeldud kõnes seadis ta lõpetajatele nende kohused ja eesmärgid elavalt filme ette, ühtlasi futsus kõiki üles kooli moraalselt ja aineliselt toetama.

Wend Mägi luges oma kõne aluseks kirjalalmi Jeremia kaebelaulust 3, 27: Sea on mehele, kui ta ifet kannab oma noores põlves.

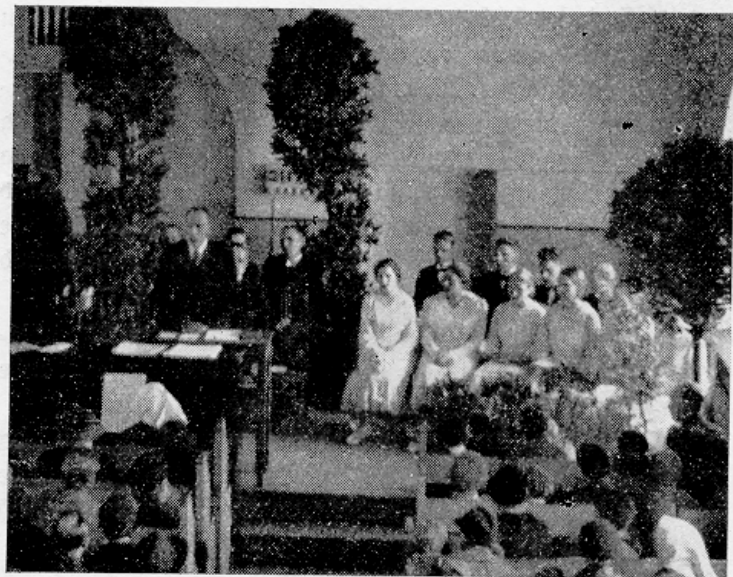
Kõnes ütles wend Mägi järgmist: Täna on ajaloo tegemise päev. On saabunud filmapilt, kus meie misjonikool saadab välja esimese lennu: kümme noort inimest — wiis õde ja wiis wenda.

Misjonikoolis on tehtud tööd innuga ja hoolega. Nüüd on võimalik tagasi waadata töö peale. Sea on näha tehtud tööd. Pärast rasket tööd on ifka hea selga sirutada, pärast päewa palawat puhata.

Wuidugi koolist lahkudes ei ole lõppenud töö. Elukohustused ei ole lõppenud. Eluiftest wabaneme alles siis, kui üfksford elutee on käidud. Koolis me oleme õppinud teadma jeda, et me weel ei tea midagi. Koolis oleme aimanud wajadust teadmiste järgi. Nüüd peame edasi minema, peame ifet kandma ja õppima ifet kandma.

Meie misjonikooli õpetajad ja õpilased 1936/37. õppeaastal.

Misjonikooli aktus. Kõneleb jubataja R. Winglas. Paremal misjonikooli lõpetajad.

Sea on inimesele, kui ta ifet kannab oma noores eas. Minult need saawad elus läbi, kes on walmis kandma wastutusi ja täitma kohustusi, kes armastawad tööd. Kõik, kes täna kooli lõpetawad, on kannud elukoormat. Nad kõik on iseendale leidwa teeninud? Nii mõnigi õhwer on toodud, et on nii kangele jõutud. Neg näis ette liig pikk; tuli mõtelda, kas ette wõtta ja kuidas läbi wiia.

Miks on tarwis noores eas ifet kandma? Noort puud saab painutada. Ja noores eas saab inime-ne õppida ifet kandma.

Meie kool pole küll weel täiuslik. Ta ei ole weel täiesti jarnane wanaaja prohwetikoolidele. Meil ei ole paika, kus meie õpilased saaksid wabewahel töötada ka kätega. Meie koolil puuduwad wajalikud ruumid ja wajalik maalapife. Meie kooli eesmärk on see, et iga lõpetaja oskaks ka mingit praktilist tööd.

Meil ei ole nii nagu teistel, et kui kooli lõpetad, siis oled walmis preester. Kutse saab alles see, kes on tõesti õppinud ifet kandma. See kõlbab tööle, kellel on see waade, et olen õppinud jelleks, et kui tuleb kutse, siis olen walmis. Igauht ei wõi saada kutsutud jutlustajaks, ajakirjanikuks, kassapidajaks wõi muuks. Kutse on igauhele seesmi-jelt, ja jellele wastamine awaldub ifte kandmises. Jumal kutsjub jeda, keda ta saab tarwitada. Se-faja ütles: Siin ma olen, läkita mind.

Ma tean ka millist ifet on kannud wanemad oma laste pärast. Keegi ema ütles: „Ma imes-tan, kuidas minu laps on küll wõinud läbi saada.

Ma ei ole suutnud tema jaoks teha midagi, ma olen võinud ainult palvetada." Seegi on ikke kandmine, mis su ema tegi. Tema kandis ikke, kuna tema jüda oli selle asja jaoks.

Ruudas on siis need noored suutnud ära kanda oma ikke. Need on suutnud ikke ära kanda seetõttu, et nad on olnud valmis kandma iket. Meie Ünnistegija ütleb Matt. 11, 29: „Võtke eneste peale minu ike ja õppige minust, et ma olen tasanane ja südamest alandlik, siis leiab rahu oma hingedele." See on üleskutsu meie noortele. Õppige temast! Tema oli tasanane ja alandlik. Rohuse tunne, alandus, tasanandus teevad inimese tubliks. Kannatlikult, enesetalgavalt tehakse töö. Tasandus on ikke kandmise saladus. Selles vaimus on kerge iket kanda. Mida suuremat iket inimene suudab kanda, seda vääriksem ta on.

Lõpetajad, ärge unustage ka oma õpetajaid. Need on teie vaimsed isad ja emad. Nad on püüdnud teha oma parimat. Millega võite neile avaldada tänu? Meile on tänu see, kui te oskate iket kanda, kui te kannate nende tööst vilja. Tutlustajale on tänu töö eest see, kui inimesed ümber pööravad. Rogudusevanemale on tänu see, kui liikmed oma kohuse täidavad. Kui te olete ustavad oma kohal, kas koguduse ametnikuna, kirjandusevangelistina või evangeeliumi-töölisena, siis valmistate tänu oma õpetajaile.

Ärge unustage oma kooli. Ta ei olnud küll täielik oma ruumide ja muugi poolest. Meie soov ja otsus on, et saame oma kooli oma maa ja majadega.

Oli keegi õde, kes annetas liidule misjonitöö heaks teatava summa. Ta ütles, kuhu ma ikka panen selle raha, ma annetan Jumala riigi töö heaks. Võib-olla on keegi, kes võiks ütelda, kuhu ma ikka panen oma raha, las' see läheb meie kooli jaoks! Kanname iket oma kooli pärast!

Tahaksin teid üles kutsuda palvetama meie kooli pärast, meie õpetajate ja õpilaste pärast. Palvetame nende lõpetajate pärast, et need võiksid olla sambad. Jumal ise teab, kuhu ta kedagi kutsub. Kas me tahame iket kanda? —

Üleskutsu peale kõik osavõtjad tõusid püüsti ja näitasid oma soovivi iket kanda kooli jaoks.

Wend Mey pidas palve ja palus õnnistust koolile ja kogudusele. Lõpuks lauldi „Ünnista ja hoia".

Samal päeval pärast lõunat toimus kooli lõpuaktus. Kooli juhataja R. Winglas andis ülewaate teistest õppeaastast.

Ta rääkis järgmist: Igauks, kes on töötanud ja millegagi valmis jõudnud, peatub siis, et oma töötulemusi vaadata ja hinnata. Et misjonikoolis on lõppenud teine õppeaasta, siis on ka kõigiti kohane anda ülewaade tehtud tööst. Võib ütelda, et õppeaasta on möödunud hoolas töös. Õppeaeg ei olnud pikk, ning seetõttu tuli teha rohkesti

tööd, et läbi jõuda ettenähtud kavaga. See nõudis õpilastelt rohkesti vaeva ning õppimist, kuid et nende südames oli suur armastus õppeainete vastu, siis tehti tööd innukalt ja hoogsalt.

Teine õppeaasta, mis nüüd on möödunud, omab erilise tähtsuse selle poolest, et täna on koolil esimesed lõpetajad. Kümme õpilast on vastavate katsete sooritamisega lõpetanud meie misjonikooli kolmeaastase kava ulatuse.

Neli praegusest lõpetajaist alustasid õppimist juba Riia misjoniseminaris, ning jätkasid seda eesti osakonna iseseisvaks muutudes meie misjonikoolis. Teised jälle on õppinud varem kodumaal keskkoolis koolis. Selle tõttu on neil võimalik olnud kooli lõpetada kahe aasta jooksul. Lõpetajate arv oleks olnud veel suurem, kuid tööde rohkeuse ja aja puuduse tõttu on ühel õpilasel oja katseid sooritamata.

Esimese lennu hulgas on ka õde S. Hirschbeck, kes on pärit Leedust. Tema on püüdnud pingutustega õppinud, kuigi talle raskusi valmistas keele küsimus. Kool tunneb rõõmu selle üle, et tema tööviljast jätkub ka väljaspoole kodumaa piire.

Kool hindab tööd, mis esimesed lõpetajad on teinud. Suurem osa on misjonikooli kutsuse hästi lõpetanud, olles seega väärikaks eeskujuks teistele. Erilist hindamist väärib nende püüdnud hariduse järgi. Nad on igatsenud sügavamalt tundma õppida piibli, et olla paremad tõe eest võitlejad, ja kui kord kutsu tuleb, siis olla ka ustavad tõe sõna kuulutajad.

Tehtud töö järele mõeldakse ka tulewiku plaanile. Meie koolil seisab tulevik ees, kui me kõik asume töö juure sooja südamega ja arivatvate katsetega. Töö kasvatustlikul ja haridustlikul alal on meie juures veel arenemas, ning seetõttu nõuab see meie kõikide käest rohkesti tööd ja vaeva. Kooli juhatuse ühes liidu juhatusega püüab omalt poolt teha kõik, mis võimalik, et meie kool võiks täielikult välja kujuneda. Kuid sellest üksi ei ole küllalt. Ainult siis võib edu täielik olla, kui teie, õed-vennad, suhtute heatahtlikult koolisse, tema väärtusest dieti aru saate, ja olete valmis oma osa tegema kooli väljakujundamisel. Igauks teist võib midagi teha. Paluge, et Jumal ise aitaks kõik hästi läbi viia ja korvaldaks ettetulevad takistused.

Pärast oma kõnet koolijuhataja andis lõpetajatele tunnistused kätte.

Sellele järgnesid õpilaste ettekanded. Mitmed lõpetajad kõnlesid. Muusikalised ettekanded jätsid hea mulje. Arvestades sellega, et õpilaste aeg on olnud piiratud ja harjutuse võimalusi on olnud raske leida, peab ütleva, et hea tahte juures on suudetud palju. Sead tööd misjonikooli kooriga on teinud õpilane E. Sarnik. Tema juhtimisel on koor küllalt suuteline. Suuresti rõõmustas see

(Lõpp lkt. 80.)

Meie kasvatus

Kindlasti ütski teine küsimus ei tõsta elavamat huvi ega tulihemat mõttevahetust nii juhtide kui liikmete juures, kui just noorte kasvatus. See on tõsi nii maailmas kui ka koguduses. Miks? Sest sellest oleneb heaolu tulevikus ja eluaegne saatus; see on ala, mis puudutab iga kodu ja on igale vanemale elulise tähtsusega.

Tänapäeval ei ole maailmas puudus kasvatusliikist õpetustist. Triiktojad saavad välja miljoneid raamatuid; koolid valmistavad ette kasvatajaid enam kui tarvis; valitfused ehitavad nägusaid koolimaju täiusliku sifustusega — kõik kasvatusliiklks otstarbeks. Loomulik oleks, et nende piiüete tagajärjel, mis pühendatakse noorte kasvatamiseks, näekfime suurt sotsiaalset arengut, kõrgemat sivilisatsiooni ja rahva moraalse tajapinna tõstmist. Viimaste aastate kogemused on aga olnud hoopis vastupidised oodatule. Tõeliselt pole ajaloos seisnud sivilisatsioon säärases raskuses kui praegu. Vaatamata sellele, et valitfused on annud välja häid seadusi rohkem kui minevikus, kasvab kuritegevus, ja inimeste südamis kui ka rahvaste vahel võtab maad vaen üksteise vastu.

Inimesed, kes on tähele pannud kasvatusliikfe üritusi viimase poole sajandi jooksul, peavad tunnistama, et olukord maailmas on wale kasvatusel tagajärg — kasvatusel, mis on saanud Jumala sõna autoriteedi ja kõrvaldanud Jumala käsu nõuded. Säärane kasvatus on olnud võimetu muutama inimese südant, kätte saama tahet, kontrollima ja juhatama seda õiguse rajale. Ainult teadmine ei päästa. Kasvatus ilma Jumalata, kus jumaldatakse teadust ja kus juhtmõtteks on uskmatus, tumestab noorte meeli, tõukab nad kindlusetuks ja jätab nad elus ilma toeta.

Kas võivad säärased koolid, kus õpetajatel ei ole armastust Jumala ja tema sõna vastu, valmistada ette adventnoori elule? Kui meie noored tahavad olla ühes meiega Jumala riigis, siis peavad nad õppima kindlasti usaldama Jumala Sõna ja tema armu kuulutust, mida peab maailma fantama.

Kasvatus ilma Kristuseeta juhib meid ainult maailma. Seda oleme palju kordi näinud tõdenemat meie oma ridades. Mõelge paljudel adventnoortel, kes on nüüd väljas maailmas, sest nad on maha jätnud elava wee allika ja läinud katkiste kaevude juure. Kardan, et meie vanemad ja liidu töölised ei kirjuta küllalt tõsiselt ette selle asja tähtsust. Jumal on annud adventkogudusele imeilise kasvatusüsteemi, ja see on tema tahe, et meie noored omaksid kristliku kasvatusel meie koolides, kus neid ette valmistatakse töö jaoks siin-

ses elus. Kas me ei tahaks koguda oma lapsed meie koolidesse, mis on neile pelgulinnadeks kuisatuse tundidel?

Üssand on saanud meile kuulutuse kuulutuse järele, hoiatades meie noori otfimast oma kasvatusel ilmalikkudes koolides. „Kes peavad vajalikuks hariduse saamise ilmalikkudes koolides, teevad suure vea, mis põhjustab neid toetuma ifiklikele teadmistele, mis on inimlikud ja efiivad. Need aga, kes annavad oma lastele kristliku kasvatusel, toovad need Jumala Sõna kindluse ja lihtsuse juure.“

„Mulle anti selgus selle üle, et igale adventistile avaldatakse survet selleks, et neid wiia ühendusse maailmaga. Need, kes otfiivad kasvatusel, mis maailm hindab nii kõrgeks, wiiake wähehaaval eemale tõe põhimõtetest, kuni nad kasvatakse maailmalikeks. Millise hinna eest on nad saanud oma kasvatusel! Nad on lahutanud end Jumala Pühast Waimust. Nad on walinud tõe asemel, mis Jumal on annud oma tööliste, prohwetite ja apostlite käbi, maailma tarkuse.“ — „Fundamentals of Christian Education“, ltk. 535.

Teades neid õpetusi ja aegu, milledes elame, tahtes päästa oma lapsi ja neid ette valmistada teenimisele Jumala heaks ja tema warsti tulewale riigile, kas me ei peaks kõik ühinema tööle, mis asub meile kõige lähemal — andes kristlikku kasvatusel meie lastele ja noortele. „Kui meie kui kogudus ja koguduseliikmed tahame seista pühana maailma kohtus, siis peakfime tegema enam pingutusi meie noorte kasvatamiseks. Kogudus on uinunud ega hinda selle asja suurt wäärtust.“ ltk. 43.

Ma loodan, et 1937. aastal suwvel kõik meie liikmed koonduwad meie koolide ümber. Ma loodan, et kui awatakse järgneval sügisel meie koolid ja kursused, siis nad täituwad õpilastega, ja meie wanemad ning liidu töölised ühinewad, et saada iga noor ja iga laps meie koolidesse.

„Järgime Jumala tahtele neis asjades, sest tema tarkus on lõputa. Kui oleme teinud wähe selles, et päästa meie lapsi, siis pöördume ja kasutame veel nüüd seda aega.“ — „Counsels to Teachers“, ltk. 46. **J. J. Robison.**

19. juunil peame kasvatuspäewa, mille puhul loeme koosolekul käesolewa kirjutuse.

1937/38. õppeaastaks wõetakse misjonikooli uusi õpilasi. Järelepärimised kooli üle ja soowitawaldused sisseastumiseks saata R. Winglasele Merepuiestee 14-a, Tallinn.

Kuuskümmend aastat

Kuuskümmend aastat tagasi, 6. juunil 1877, kolme-ingli-kuulutuse käskjalg asetask esimest korda oma jala praegusele Põhja-Euroopa divisjoni maa-alale. See pioneer oli vanem J. G. Matteson, kes maandus sel päeval Wejle's Suutimaal, Daanis. Wend Matteson leidis selle linna ligidalt kolm perekonda, kes juba pidasid hingamispaewa.

Warsti selle järele kuulutas vanem Matteson juba paljudes Suutimaa osades. Kui tekkis huvi uue õpetuse vastu, tõusid ka vastased, ja talle tehti võimatuks koosolekute pidamiseks kohaste ruumide tarvitamine. Waatamata sellele tuli inimesi kogu ja nii pidid esimesed usklikud pidama koosolekuid kiiinides ja wabas looduses. Tõusis tagasiusamine ja wend Mattesoni elu seisis juba hädaohus; kuid kuulutus leidis kohtlasi südameid, kes wõtsid tõe vastu ja nii organiseeriti meie divisjonis esimesed usklikud koguduseks. Eneseohwerduses ja libeda wastuseisu juures panid nad aluse adventkuulutusele.

Nüüd, sellest kohast kaksteist miili, kus vanem Matteson maandus ja kus ta kuulutas esimesena adventkuulutust meie divisjonis, on meil kena misjonikool. Seal õpib kogu nööri inimesi sedasama kuulutust, mis algas wäiksest kuuskümmend aastat tagasi. Sellest wäikesest algusest ja ennastohwerdatawa wenna ustawatelt püüetelt algas töö ja on nüüd Jumala õnnistuste läbi jõudnud peagu igale poole meie divisjoni suurele maa-alale. See töö läheb edasi suuremate saawutus-teni, ja nagu me ootame, lõpeb peagi auhises wõidus Issanda tulemisel.

Kas pole meil hädaoht, et olles tulnud töö headesse aegadesse, unustame nende ohwimeele ja pingutuse, kes panid aluse meie liikumisele? Meil warastel aegadel oli raha napilt. Töölistel polnud kindlat sissetulekut ja tihti nad teenisid oma kätega igapäewast leiba. Ja siis õhtutel ja näda-

lalõppudel kuulutasid nad neile, kelle südamed ja-munehid eluleiwa järele. Tagasi waadates üle aastate austame neid tööalustajaid. Need olid ustawatad mehed ja naised, kes kannatasid igasugu-seid raskusi, et aga töö wõiks minna edasi. Loeme Tunnistustest: „Tundsi me, mis tähendab nälg toidu järele ja külmetus wajaliku riie tuse puudu-mise pärast. Olime külastamas wendi ja pidime rändama kogu öö, sest meil polnud wakendeid, mil-lega tasuda wõmaja arweid. Me maksasime palju kordi jalgasi, sest meil puudus raha sõiduki üürimi-seks. Oo, kui auhine oli tõe meile! Kui wäär-tuslikud Kristuse weres puhastatud hinged!“ Tunnist. 3, lhf. 318.

Jälle meele tuletades nende päewade ohwer-dust, loeme kuulutuse endile, kes oleme päranda-nud nende wastutused: „Wennad, kes te olete vastu wõtnud tõe hüüsemal ajal. . . Jumal on kutsunud teid tööle, mitte et te oleksite tõe poolda-jad, waid et te oma isikuga aitaksite ka selle suure töö edasiwiimist. Kui teil on huwi selle töö was-tu, siis lähete wälja, et tuua mõningaid tõe ja päästa oma püüete läbi teisi; ja te saate ühes nen-dega taju. On tehtud suuri ohwerdusi, et tuua tõe täies hüüguises teie ette. Nüüd, kui olete üm-ber pöördunud, kutsub Jumal teid tegema suuri pin-gutusi ja tooma ohwreid, et esitada tõe neile, kes on weel pimeduses.“ Tunnist. 1, lhf. 192.

Kas pole kohane käesolewal juubliil, s. o. kuus-kümmend aastat pärast seda, kui kuulutus tuli Põhja-Euroopa divisjoni, et ühinedes esimeste pioneeridega teeme tõelise ohwerduse töö pärast, mida armastame? Wajadused on suuremad kui iial enne. Tõsised ajad ootawad meid, kuid meil on suured wõimalused töötamiseks praeguses wa-baduses. Ühinegem seepärast ennast andes Meist-rile ja tehkem käesolewa aasta Ohvrinädal suuri-maks meie ajalooks. **J. J. Robison.**

Ohvrinädal

Ohvrinädal on tänawu 5.—12. juunil. Kõik adventliikumise misjonitöölised toowad sel puhul ühe nädala palga ohwriks Issanda tööle. See on nendele juba enesestmõistetaw ja nad teewad seda meeleldi, kuigi igale ju kindlasti teeb nädala palga äraandmine teatud raskusi.

Samuti meie koguduse liikmed, kes pole küll otseselt misjonitöös, wõtawad osa ohvrinädalast, tuues ohwriks nädala teenistuse wõi muu ande.

Mis on ohwer? Ohwer pole mõni ülejäänud ja ülesliigne summa, waid ohwer on midagi, mis endale kallis, mis endale wäga wajalik oleks ja

siiski seobutakse selle tarvitamisest ja seda ära ohwerdatakse kellegi teise heaks.

Näiteid on selleks palju nii Pühakirjas kui ka meie rahwa elus. Abrahami tõi ohwriks oma ainu poja. Uju läbi oli see waid wõimalik. Ju-mal tasus talle selle ohwri ja nimetas seepärast Abrahami omaks sõbraks ja kõikide usklikkude isaks. Abrahami ohwer oli ettetäendus äraarwa-

Walume wabandada juhtunud eksitust järgmisel küljel ja hakata lugema neliandast reast ning jälgida mõtet.

Toim.

misjonitöölise Issanda viinamäel. Ühel päeval tuli teade isale, et poja maa haigus, malaaria, on surmanud ta poja. Teade oli vapustav wamata suure annu ja ohwri kohta, mille Jumal ise lõi, andes oma ainusiündinud poja patuohwriks langenud inimsoo eest.

Need on faks tugewat ja igawest näidet piiblist, mis näitawad ohwrimeeluse suurt.

Keegi adventuslik oli saanud oma wanema poja misjonimaale. Noormees oli olnud tubli

Misjonikoolist

(Algus lhk. 75)

asjaolu, et kawas leidus muusikalisi osasid, mille autor on õpetajate keskest — K. Wiluaja.

Lõpuks kõneles misjonikooli õpetaja E. Mey. Ta selgitas jüdamlikkude sõnadega, et kõige tähtsam elus on see kõne, mille Jumal väljendas Abrahamile: „Käi minu palge ees ja ole täiesti waga!“

Kirjaliku terwituise oli saanud Riia misjonifeminari juhataja K. Brutan.

nale isale. Aga ta teatas weel samal päeval misjonile, et oodaku nad weel natuke kuni ta noorem ja wiinne poeg natuke wanemaks saab, jäs ta annab selle wanema poja asemele samale tööpõlsole... See oli ohwriwaim.

Õed-wennad! Kas on meil selline waim alles? Praegune waim maailmas on, et koguda endale. On unustatud see sõna: „Õndsam on anda kui võtta!“ Adventrahwas ujub seda piiblisõna. Ta on olnud ohwrimeelne, ja jeni kui ta jääb selleks, ta täidab oma ülesande. Kuigi ajad lähewad rassemaks, elufallidus tõuseb, endalgi on palju waju-dusi jne., me kõik wõtame osa ohwrinädalast ja toome sel puhul tõelise ohwri.

5. juunil, ohwrinädala alguspäewal, peetagu sellekohane koosolek koguduses. Samal päewal jagatagu liikmetele ohwrinädala ümbrikud wälja ja need kogutagu kokku 12. juunil. Kes pole saanud tuua oma ohwrit just sel nädalal, see võib selle ka hiljem tuua koguduse kassapidaja kätte.

Goodan ja palun, et tänawune ohwrinädal oleks erilistelt õnnistatud nii wai mu kui wahendite poolest.

Ed. Kägi.

Piibliuurimine

Hingamispäewa muutmine.

(S. M. — 2. Moos. 20, 8—11.)

1. S. M. — 2. Moos. 20, 8—11. Ainus nädala hingamispäew ehk nädala pühapäew, mis Piiblis kunagi nimetatud, mida Issand, Looja, ise õnnistanud ja eraldanud inimese jaoks, on seitsmes nädalapäew. 1. Moos. 2, 1—3.

2. S. M. — Laul 89, 35. Kui nüüd Issand ei taba midagi muuta, mis „tema huultest wälja läinud“ (2. Moos. 20, 1, 10), siis peab see seisma jääma igawesti. Jumal pole ialgi muutnud hingamispäewa —, pole seitsmenda päewa asemele määranud esimese. Uues Testamendis pole midagi sellesarnast.

3. S. M. — Aht. 13, 14, 42; 18, 4. Apostlite te-gude raamat kirjeldab sündmusi, mis leidsid aset 15.—23. aastal pärast Kristuse ülestõusmist ja wiitab seitsmendale päewale, mida apostlid pühitsetid. Aht. 13, 14, 27, 42, 44; 15, 21; 16, 13; 17, 1—3; 18, 4. Kui esimene nädalapäew oleks pidanud tulema seitsmenda asemele, siis ei oleks nimetatud enam seitsmenda päewa hingamispäewaks. See kinnitab, et apostlid austasid Issanda hingamispäewa. Kui nüüd on hingamispäewa pole wiidud üle esimesele nädalapäewale Uue Testamendi kirjutamise ajal, siis on muudatus tehtud hiljem Wai-must juhatamata inimeste poolt.

Esimene inimlik seadus, mis kõrvaldas hingamis-päewa ja seadis asemele pühapäewa, anti Konstantin Suure poolt 7. märtsil 321. a. p. Kr. Esimene seadus, mis keelab pühitseta hingamispäewa, tehti Laodikea kon-siilil 364. aastal.

4. S. M. — Taan. 7, 25. Jumal ütles ette, et mingi waimulik wõim saab muutma Jumala aegasid ja lohtuwitisiid. See on toimunud paawstliku wõimu poolt. Loe seda salmi ja pane tähele salmi wiimast osa, kus öeldakse, et see wõim wõtab seda teha ühe aja, ja kabe aja ja poole aja wältel ehk 1260 prohwetliku päewa (Salm. 12, 14, 6; E. 4, 6; 4. Moos. 14, 34). i. o. 1260 bariiliku aasta jooksul. Tõesti määrane aeg 538.—1798. aastal p. Kr. Enne 1798. a. ei paistnud walgust selle muudatuse kohta.

5. S. M. — Taan. 12, 4. Tõde widi saama awa-litaks, kui aegade lõpp oli ligi.

6. S. M. — Job. 9, 41. Keda ei mõisteta hukka teadmatusse pärast.

7. S. M. — Jak. 4, 17. Kui nüüd walguis on ilmunud ja on ära näidatud, et seitsmes nädalapäew on Jumala pühapäew, ja kui me seda ei pea, siis on see meile patuks.

8. S. M. — 1. Joh. 3, 4. Meilaudast käfust, mil-les Issand käib pühitseta hingamispäewa, kõrwa-le-hoidmine on patt.

9. S. M. — Rooma 6, 16. Keda austame, selle teenistuses ka oleme. Me peame walima, kas austada Jumalat ja pühitseta seitsmenda nädalapäewa, või austame paawstlikku pärimust ja peame esimest nädala-päewa.

10. S. M. — Aht. 5, 29. Peame austama Juma-lat enam kui inimesi.

11. S. M. — Ebr. 5, 9. Peame austama Jeesust Kristust, kui tahame saada päästetud.

Wäljaandja: S. W. Adw. K. Eesti Liit. Toimetuse ja talituse: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastast 150 senti. Posti jookslew artwe 192.

„Kiirtrükk“, Tallinn, Küütli 4. 1937.

Hind 15 senti.